

Válasz dr. Boda Dezső bírálatára

Szeretném megköszönni Boda Dezső egyetemi tanárnak, az MTA doktorának, hogy elvállalta a dolgozatom bírálatát. A három bírálom közül ő tudhatta leginkább előre, hogy nem könnyű feladatot vállal.

Bírálatának kezdő bekezdésében ugyanazt a kérdést feszegeti, mint dr. Jedlovsky Pál, bár Boda Dezső valamivel megengedőbben fogadta el a döntésemet a dolgozat szerkezetével kapcsolatban.

(Az alábbi bekezdés közös dr. Boda Dezső és dr. Jedlovsky Pál bírálatára adott válaszomban.)

Dolgozatomat eredetileg a hagyományos szerkezetben szerettem volna megírni, ahol témánként irodalmi összefoglaló és módszerleírás szerepel a saját eredmények bemutatása és értelmezése előtt. Publikációim válogatásakor jöttem rá, hogy legalább 8-10 különálló irodalmi és módszerleírási rész kellene a saját eredmények bemutatása elé. Következő változatként abban gondolkodtam, hogy a módszerleírási részeket függelékbe helyezzem tagoltan, pl. diffrakciós mérések, statisztikus mechanika, szimulációs módszerek, kvantumkémiai módszerek, numerikus matematikai módszerek, klasszikus kemometriai módszerek, gépi tanulási módszerek címszavak alá. Elkezdtem az irodalmi összefoglaló fejezetek és a függelékbe szánt módszerleírási részek írását, de még tömör fogalmazás esetén is látszott, hogy a jelenleginek kb. a kétszeresére nőne a dolgozat terjedelme, messze nagyobbra, mint az MTA értekezések javasolt mérete. Az előbírálatra készült dolgozatom tagolása már a mostani volt, de még függelék nélkül. Héberger Károly előbírálom javasolta, hogy térjek át a hagyományos szerkezetre, viszont a terjedelem miatt úgy gondolta, hogy csak a kemometriai részből írjak dolgozatot. Baranyai András előbírálom viszont pont a korábbi munkáimat tartotta fajsúlyosnak. Az ellentmondó javaslatok hatására jutottam el az unortodox szószedetes megoldáshoz, mind az elméleti, mind a módszerleírásokra vonatkozóan. Sőt, még ördöggént kezelt wikipédiás címszavakat is megadtam a szószedetben. Miért gondoltam/gondolom ezt egy járható útnak? Úgy látom, hogy ma már elvétve található olyan fiatalabb kolléga, aki egy monográfia átolvasásával kezdi egy terület megismerését, vagy akár naponta kézikönyvként használna szakkönyvet. Elsődleges információforrássá az internetre feltöltött anyagok váltak, beleértve a kétes jogdíjú és a szövegben kereshető verzióit a szakkönyveknek. Én is így dolgozom ma már, pedig rendelkezésemre áll Baranyai András és Szepesváry Pál impozáns szakkönyvgyűjteménye.

Visszatérve dr. Boda Dezső bírálatára:

Sajnálom, hogy ez a szerkezet egyes részek megértését nehezítette, de köszönöm, hogy ugyanakkor elfogadható kompromisszumnak nevezte a függelékes módszert.

A szerkesztéssel kapcsolatos megjegyzéseket jogosnak tartom, tényleg jobb lett volna pl. az egyenleteknél a számozást jobbra igazítani.

(Az alábbi bekezdés közös dr. Boda Dezső és dr. Czákó Gábor bírálatára adott válaszomban.)

A korai cikkeim ábrái sajnos rossz minőségűek a dolgozatban. Az érintett cikkeket még nyomtatott formában küldtem el a kiadóknak. Az elmúlt öt évben többször történetek olyan átépítések a Kémiai Intézetben, amikor hirtelen tárolóhelyet kellett felszabadítanom, ennek estek áldozatul az addig őrzött eredeti ábrák. Bár mindig törekedtem a régebbi kutatásaim digitális archiválására, nem minden cikkhez találtam meg a beküldött ábrákat, illetve több esetben hiányos postscript fájlokat találtam csak. Meglepetés volt az is, hogy a 90-es évek cikkeinek online elérésű változatai a kiadónál többnyire rossz felbontásúak. A jogosan kritizált ábrák hagyományos digitális javításával próbálkoztam, de sikertelenül. Mesterséges intelligenciás képjavítástól meg idegenkedtem.

Még egyszer köszönöm, hogy dr. Boda Dezső vállalta a feladatot és megértésre törekedve átolvasta a dolgozatot. Kiemelten köszönöm a méltató szavakat és a pozitív megítélését a sok téma közötti bolyongásnak, az oktatási és kutatási területeim szimbiózisának és a szubjektív kutatói nézeteimnek.

Budapest, 2026. február 23.

/Tóth Gergely/